

بررسی چند شکلی DNA در گروههای آناستوموزی
در مزارع چغندرقند استان خراسان با استفاده از
***RAPD نشانگر مولکولی**

Analysis of DNA polymorphism in anastomosis groups of *Rhizoctonia solani* in sugarbeet fields of Khorasan Province using RAPD markers

حسن مومنی^{*}، جواد مظفری^{**}، ماهرخ فلاحتی رستگار و بهروز جعفریبور
دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج،
بخش تحقیقات ژنتیک و ذخایر توارثی
دریافت ۱۳۸۳/۶/۲ پذیرش ۸۴/۶/۲

چکیده

مرگ گیاهچه و پوسیدگی ریزوکتونیایی ریشه چغندرقند در اشهر *Rhizoctonia solani* هر ساله خسارت زیادی به محصول چغندرقند در استان خراسان وارد می‌کند. در این تحقیق چند شکلی DNA در جدایه‌های بیماریزای *R. solani* متعلق به گروههای آناستوموزی AG_{2.2} و AG₄ با استفاده از روش Random Amplified Polymorphic DNA(RAPD) بررسی گردید. به این

* بخشی از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول ارائه شده به دانشگاه فردوسی مشهد

** مسئول مکاتبه

منظور پس از استخراج DNA با استفاده از روش CTAB، واکنشهای RAPD با استفاده از سری

آغازگرهای UBC انجام شد. هفت آغازگر به نامهای UBC196، UBC82، UBC53، UBC6، UBC199 و UBC222، UBC228 چند شکلی بالایی بین جدایههای قارچ نشان دادند. بهطوری که از کل ۱۰۵ باند DNA ایجاد شده ۷۸ باند (حدود ۷۵٪ باندها) چند شکل بودند. با کمک نرمافزار Photocapt MW الگوی باندهای DNA جدایهها با هر یک از آغازگرهای چندشکل مشخص و ماتریس صفر و یک بر اساس حضور (۱) و عدم حضور (۰) باند تشکیل شد. براساس این ماتریس صفر و یک و با کمک ضربی تشابه ثالثی، ماتریس فاصله ژنتیکی جدایهها به دست آمده و دندروگرام فاصله ژنتیکی جدایهها ترسیم شد. جدایههای متعلق به یک گروه آناستوموزی قرابت ژنتیکی بیشتری نسبت به جدایههای دیگر نشان دادند. گروه‌بندی جدایهها نشان داد که گرچه عامل اقلیمی، عامل مهمی در گروه‌بندی به حساب می‌آید ولی اهمیت آن به اندازه عامل گروه آناستوموزی نیست. عامل بیماریابی نیز به عنوان یک عامل جانبی در گروه‌بندی جدایهها مؤثر بوده، ولی مانند گروه آناستوموزی به عنوان یک عامل اصلی و مهم در گروه‌بندی به حساب نمی‌آید. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد که نشانگر مولکولی RAPD جهت بررسی تنوع بین جدایههای قارچ *R. solani* ابزار مناسبی است.

واژه‌های کلیدی: چغندرقند، چندشکلی DNA RAPD *Rhizoctonia solani*

مقدمه

یکی از بیماری‌های مهمی که در سراسر دنیا خسارت زیادی به چغندرقند وارد می‌سازد مرگ گیاهچه و پوسیدگی ریشه چغندرقند می‌باشد که عامل آن قارچ *Rhizoctonia solani* Kuhn است. مطالعات بیولوژیک و ژنتیک جمعیت نشان می‌دهد که این قارچ یک گونه پیچیده و وسیع است که گروه‌های ژنتیکی مشخص و متنوع را شامل می‌شود (Yang *et al.* 1996, Cubeta & Vilgalys 1997). اگرچه اساس ژنتیکی پدیده آناستوموزی هنوز کاملاً شناخته شده نیست ولی روش ارزشمندی در طبقه‌بندی قارچ‌ها به شمار می‌رود. با استفاده از این روش ۱۴ گروه آناستوموزی (AG) *R. solani* در Anastomosis Group (AG₁-AG₁₄) تشخیص داده شده است (Cubeta & Vilgalys 1997). گروه‌های AG₄ و AG₂₋₂ بیشترین خسارت را به ترتیب در مراحل گیاهچه و گیاه کامل در چغندرقند وارد می‌کنند (Momeni 2002). پاسخ

صحیح به سوالهای اساسی پیرامون تنوع ژنتیکی و روابط سیستماتیک این گروهها از اهمیت زیادی در مدیریت کنترل این بیماری برخوردار است (Balali *et al.* 1996). این گروهها علاوه بر چغندرقند در گیاهان دیگر نیز گزارش شده است (Wright & Grijalba 2000). البته بررسی تنوع ژنتیکی در این گونه از طریق مطالعات معمول مورفولوژی قارچ و بررسی گروههای آناستوموزی وقت گیر و غیردقیق بوده و از حساسیت کافی برای تمایز جدایه‌ها برخوردار نیست. به طوری که مورفولوژی پرگنه با گذشت زمان و بالا رفتن سن پرگنه تغییر می‌کند (Baird *et al.* 2000). تاکنون روش‌های مولکولی (Salazar *et al.* 2000) و بیوشیمیایی (Priyatmpo *et al.* 2001)، جهت تخمین تنوع ژنتیکی درون و بین گروههای آناستوموزی گونه‌های چندهسته‌ای و دو هسته‌ای ریزوکتونیا، با موفقیت به کار رفته است، به طوری که پیشرفت زیادی در زمینه تعیین خصوصیات ژنتیکی جمعیت‌های ریزوکتونیا، با استفاده از نشانگرهای مانند آیزوژایمهای (Isozymes)، RFLP و RAPD بدست آمده است (Bounou *et al.* 1999). کاربرد روش RAPD که در آن از یک آغازگر چند نوکلئوتیدی کوتاه تصادفی برای تکثیر توالی‌های DNA استفاده می‌شود به علت عدم نیاز به اطلاعات توالی DNA ژنم بیمارگر، سرعت و سهولت کاربرد آن توسعه زیادی یافته است. به ویژه استفاده از RAPD برای تعیین تفاوت و تنوع درون گونه‌ای در میکروارگانیسم‌ها موفقیت‌آمیز بوده است (Duncan *et al.* 1993). تومر اپ و همکاران (1995) طی یک بررسی، قابل اعتماد بودن و تکرارپذیر بودن RAPD در شناسائی قارچهای بازیدیومیست را نشان دادند. بررسی تنوع ژنتیکی در جدایه‌های *R. solani* گروههای AG₁ تا AG₈ با استفاده از RAPD موثر و موفقیت‌آمیز بودن این تکنیک در تمایز نمودن گروههای AG را نشان داد (Tommerup *et al.* 1995).

در تحقیق حاضر چندشکلی DNA در گروههای آناستوموزی عمده بیماریزای *R. solani* جمع‌آوری شده از مزارع چغندرقند استان خراسان به کمک نشانگر RAPD مورد بررسی قرار گرفته و امکان استفاده از آن جهت طبقه‌بندی جدایه‌ها در مقایسه با گروههای آناستوموزی که قبلًا تعیین شده بود (Momeni 2002) مطالعه گردیده است.

روش بررسی

هشتاد و دو جدایه قارچ ریزوکتونیا از مناطق عمدۀ چغندرکاری خراسان جمع‌آوری و پس از تعیین جدایه‌های چندهسته‌ای، آزمون بیماریزایی در دو مرحله گیاهچه‌ای و گیاهان بالغ ده هفته‌ای انجام شد و میزان آلودگی به صورت چشمی از ۰ تا ۴ رتبه‌بندی گردید (Momeni 2002). تنوع چند شکلی DNA جدایه‌های گروه‌های آناستوموزی AG₄ و AG₂₋₂ که عوامل عمدۀ مرگ گیاهچه و پوسیدگی ریشه چغندر قند در استان خراسان تشخیص داده شدند، مورد بررسی قرار گرفت.

ارتباط گروه‌های آناستوموزی با تنوع چندشکلی DNA جدایه‌های قارچ با استفاده از تعداد جدایه‌های مساوی از هر گروه آناستوموزی (پنج جدایه از گروه AG₂₋₂ و پنج جدایه از گروه AG₄) مورد بررسی قرار گرفت. ارتباط شرایط اقلیمی محل جمع‌آوری جدایه‌ها با تنوع چندشکلی DNA آنها بررسی شد. مشخصات جدایه‌های قارچ *R. solani* مورد بررسی در جدول ۱ آمده است.

به‌منظور استخراج DNA، جدایه‌های *R. solani* در محیط کشت مایع Potato Dextrose Broth (PDB) به مدت یک هفته کشت داده شدند. توده میسیلیومی تولید شده با استفاده از پارچه مململ صاف شد. استخراج DNA از توده میسیلیومی جدایه‌های قارچ مطابق روش CTAB انجام پذیرفت (Udupa *et al.* 1998). پس از سنجش کمی و کیفی DNA به‌ترتیب با روش اسپکتروفوتومتری و الکتروفورز، در صورت برخوردار بودن از کمیت و کیفیت مناسب برای انجام واکنش‌های RAPD استفاده شد.

پس از بررسی بیش از ۴۰ آغازگر از سری آغازگرهای UBC، از هفت آغازگر به نام‌های UBC228، UBC222، UBC199، UBC196، UBC82، UBC53، UBC6 جدایه‌های این قارچ نشان می‌دادند، استفاده شد. واکنش‌های RAPD در حجم ۲۵ میکرولیتر انجام گرفت. مواد و ترکیبات استفاده شده از شرکت سیناژن تهیه گردید که شامل MgCl₂ (5μl) primer 10mM ، (4μl) dNTPs Mix 1.25 mM ، (2.5μl) 10x Buffer ، (0.75μl) 50mM ddH₂O و Taq DNA Polymerase 1unit، (5μl)DNA 20ng/μl ، واکنشها، شامل تمام موارد فوق به استثنای DNA الگو بود. چرخه‌های دمائی به‌کار رفته در جدول ۱- جدایه‌های مورد بررسی قارچ *Rhizoctonia solani* جمع‌آوری شده از مناطق مختلف

استان خراسان

Table 1. *Rhizoctonia solani* isolates collected from different parts of Khorasan province

شماره جداي No. of Isolate	محل جمع آوري Location	گروه آناستوموزی Anastomosis Group
Tj6	تریت جام	AG ₄
Tj13	تریت جام	AG ₂₋₂
Ma4	مشهد	AG ₄
Ma12	مشهد	AG ₂₋₂
Fa1	فریمان	AG ₄
Fa9	فریمان	AG ₂₋₂
Ch1	چناران	AG ₄
Ch2	چناران	AG ₂₋₂
Ch3	چناران	AG ₄
Ch5	چناران	AG ₄
Ch6	چناران	AG ₄
Ch10	چناران	AG ₄
Th2	تریت حیدریه	AG ₄
Th3	تریت حیدریه	AG ₂₋₂
Th5	تریت حیدریه	AG ₄
Th7	تریت حیدریه	AG ₂₋₂
Th10	تریت حیدریه	AG ₄

PCR شامل یک چرخه و اسربشت سازی اولیه در دمای ۹۴°C به مدت ۳ دقیقه و چهل چرخه شامل مراحل و اسربشت سازی در دمای ۹۴ °C به مدت ۳۰ ثانیه، اتصال در دمای ۳۵ °C به مدت ۱ دقیقه و بسط در دمای ۷۲ °C به مدت ۳ دقیقه و در خاتمه یک چرخه بسط نهایی در دمای ۷۲ °C به مدت ۱۰ دقیقه بود. چرخه‌های حرارتی فوق با استفاده از دستگاه

انجام شد. Techne Genius Thermocycler

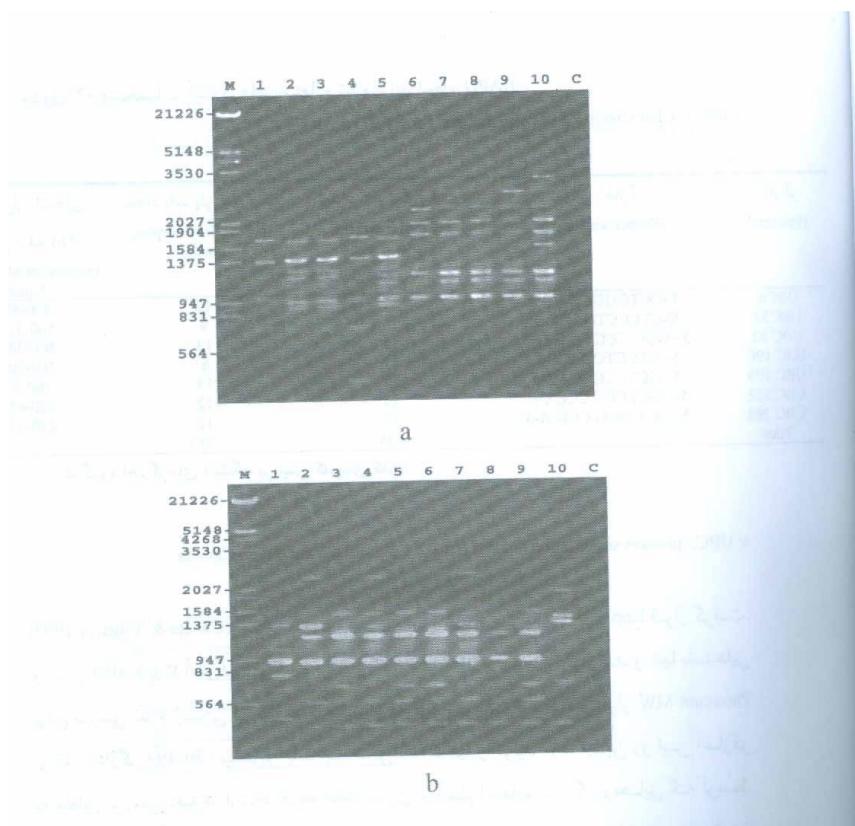
پس از اتمام عمل RAPD-PCR، ۱۰ میکرولیتر از تولیدات PCR روی ژل آگاروز ۱/۵ درصد و تحت ولتاژ ۷۵ و جریان ۵۰۰ میلی آمپر به مدت ۲/۵ ساعت الکتروفورز شدند. سایز مارکر Lambda DNA/Hind III EcoRIdigest استفاده شد. ژل الکتروفورز پس از نیم ساعت رنگ آمیزی با اتیدیوم بروماید و ۴۵ دقیقه رنگبری غیراختصاصی در آب مقطر توسط دستگاه آمیزی با اتیدیوم بروماید و عکس برداری گردید.

با کمک نرم افزار Photocapt MW الگوی باندهای DNA جدایه ها با هریک از آغازگرهای چندشکل مشخص شد و ماتریس صفر و یک بر اساس حضور (۱) و عدم حضور (۰) باند تشکیل شد. براساس این ماتریس صفر و یک و با کمک ضریب تشابه نئی (Nei.1978)، ماتریس فاصله ژنتیکی جدایه ها به دست آمد. تجزیه خوشای براساس روش مراتبی (Hierarchical Technique) و با استفاده از مدل جمع آوری (Agglomeration) در نرم افزار STATISTICA(Version5) انجام گرفته و دندروگرام قرابت ژنتیکی جدایه ها ترسیم شد. برای رسم دندروگرام از روش UPGMA استفاده گردید.

نتیجه و بحث

از میان ۴۰ آغازگر استفاده شده از سری آغازگرهای UBC، تعداد ۷ آغازگر در واکنش AG₄ از RAPD DNA از *R. solani* ده جدایه قارچ متعلق به گروههای آناستوموزی AG₂₋₂ و AG₄ محصولات تکثیر شده چندشکل خوبی تولید کردند (شکل ۱). نام و مشخصات آغازگرهای به کار رفته به همراه تعداد باندهای تکثیر شده، باندهای چندشکل و نیز دامنه اندازه باندهای تولید شده در هر آغازگر در جدول ۲ نشان داده شده است.

تعداد کل باندهای تکثیر شده با ۷ آغازگر ۱۰۵ باند بود که از این تعداد ۷۸ باند چندشکل بودند. بدست آوردن این تعداد باند چندشکل تنها با ۷ آغازگر، بیانگر وجود تنوع ژنتیکی زیاد در درون و بین گروههای آناستوموزی *R. solani* است. این موضوع مؤید مطالعات محققین قبلی مبنی بر متنوع و پیچیده بودن درون گونه ای *R. solani* نیز می باشد



شکل ۱- چندشکلی DNA حاصل از RAPD در جایه‌های قارچ *Rhizoctonia solani* جمع‌آوری شده از مزارع چغندرقند استان خراسان توسط آغازگر (a) UBC199 و آغازگر (b) UBC53. ستون‌ها به ترتیب از چپ به راست: نشانگر با وزن مولکولی مشخص (Lambda DNA/Hind III EcoRI) و جدایه‌های (M) و جدایه‌های (1) Tj13، (2) Ma12، (3) Fa9، (4) Th7، (5) Ch2، (6) Tj6، (7) Ma4، (8) Fa1، (9) Th2، (10) Th10 و شاهد منفی (C).

Fig. 1. RAPD products generated with primers UBC199(a) and UBC53(b) in isolates of *Rhizoctonia solani* collected from sugarbeet fields of Khorasan province. From left to right : size marker (Lambda DNA/Hind III EcoRI digest) and isolates Tj13(1), Ma12(2), Fa9(3), Tj6(4), Th7(5), Ch2(6), Ma4(7), Fa1(8), Th2(9), Th10(10) and negative control(c).

جدول ۲- مشخصات آغازگرهای استفاده شده برای انجام RAPD

Table 2. Characteristics of primers used for RAPD analysis

آغازگر (Primer) ^a	توالی آغازگر (Primer sequence)	تعداد باند تکثیر شده (No. of fragments amplified)	تعداد باند پلی مورفیک (No. of Polymorphic bands)	دامنه طول باندهای ارزیابی شده (bp) (size range of scorable bands)
UBC6	5'-CCTGGGCCTA-3'	17	12	400-450
UBC53	5'-CTCCCTGAGC-3'	15	9	500-3300
UBC 82	5'- GGC CCC GAG G-3'	15	13	500-3800
UBC 196	5'- CTCCTCCCC-3'	11	8	300-3000
UBC 199	5'- GCTCCCCCAC-3'	20	14	100-300
UBC 222	5'- AAG CCT CCC C-3'	15	12	500-4500
UBC 228	5'- GCT GGG CCG A-3'	12	10	200-1500
Total	-	105	78	-

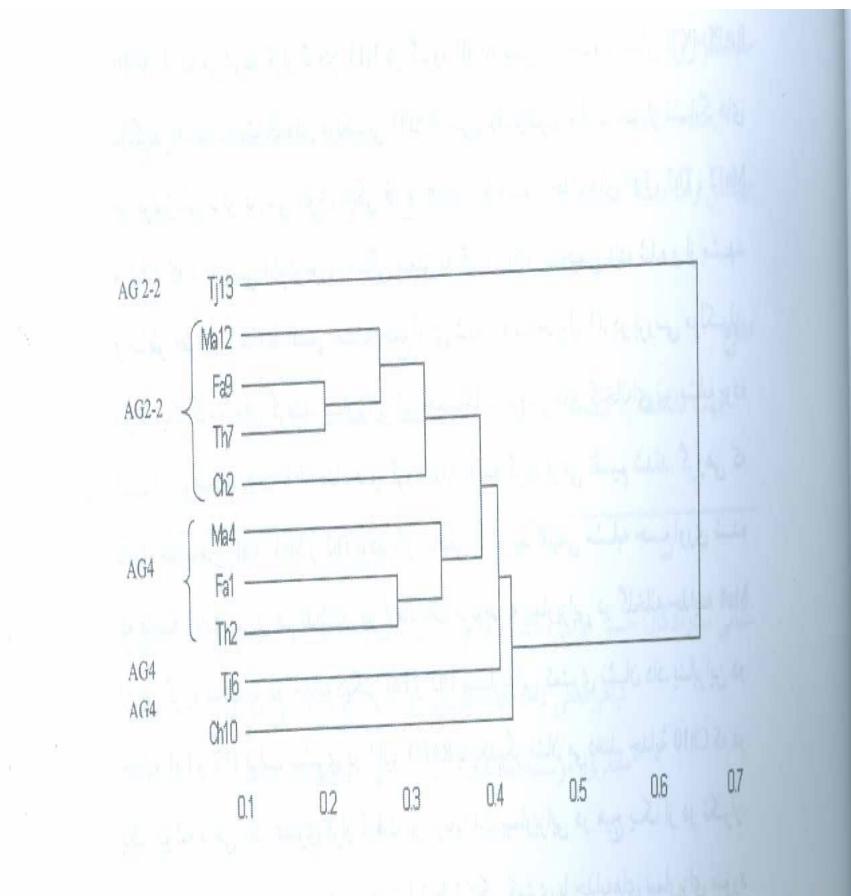
a. گروه آغازگرهای دانشگاه بریتیش کلمبیا کانادا

a: UBC, primers set of University of British Columbia, Vancouver, Canada

واکنش RAPD با ۷ آغازگر ذکر شده بر روی ۱۰ جدایه قارچ دو بار تکرار شد و تنها باندهایی برای بررسی تنوع ژنتیکی در نظر گرفته شدند که قابل خواندن توسط نرم افزار Photocapt MW بودند. آغازگر UBC199 بیشترین باند چندشکل (۱۴ باند) را تولید کرد، از این رو این آغازگر به منظور بررسی دقیق تر ارتباط گروه آناستوموزی و اقلیم استفاده شد. گروههایی که توسط بررسی RAPD مشخص شدند با گروههایی که توسط بررسی آناستوموزی تشخیص داده شده بودند ارتباط نزدیکی را نشان دادند. این موضوع نشان می دهد که نشانگرهای RAPD برای بررسی تنوع بین گروههای آناستوموزی در *R. solani* از توانایی و دقت کافی برخوردار بوده و قادر است علاوه بر تنوع ژنتیکی بین گروهها، تنوع درون گروهها را نیز که توسط بررسی های آناستوموزی قابل تشخیص نمی باشد، مشخص نماید. دندروگرام حاصل از داده های ترکیبی ۷ آغازگر مورد آزمایش، توانست تنوع درون گروههای آناستوموزی AG₂₋₂ و AG₄ و نیز تنوع بین گروهها را نشان دهد (شکل ۲). در بررسی آناستوموزی که قبل از این تحقیق گردیده

(جدایه‌های AG₂₋₂ ، Ch2 ، Th7 ، Fa9 ، Ma12 و Tj13 متعلق به گروه AG₂₋₂ و جدایه‌های

Th2 ، Tj6 ، Ch10 ، Ma4 ، Fa1 متعلق به گروه AG₄ تشخیص داده شده بودند.



شکل-۲- روش UPGMA جهت تجزیه خوشه‌ای باندهای حاصل از RAPD با استفاده از ۷ آغازگر در ۱۰ جدایه قارچ *Rhizoctonia solani* متعلق به گروه‌های AG₂₋₂ (پنج جدایه) و AG₄ (پنج جدایه).

Fig. 2. UPGMA Cluster analysis of bands produced by RAPD using 7 primers on 10 isolates of *Rhizoctonia solani* belonging to AG₂₋₂ (5 isolates)and AG₄(5 isolates) groups

جدایه Tj13 با وجود اینکه در بررسی های آناستوموزی همانند جدایه های Th7 ، Fa9 ، Ch2 در گروه AG₂₋₂ قرار گرفته بود، در دندروگرام حاصل از نتایج RAPD بصورت مجزا مشاهده شد براساس نتایج حاصل از آزمون بیماریزایی در گلخانه خاصیت بیماریزایی این جدایه نسبت به بقیه جدایه های هم گروه، کمتر بود. جدایه Tj13 از نظر میزان خسارت واردہ به گیاه در آزمون بیماریزایی ۲ و بقیه جدایه های گروه AG₂₋₂ ، ۴، برآورد شدند (Momeni 2002). دو بار بررسی آناستوموزی روی این جدایه با تمام گروه های AG استاندارد نشان داد که جدایه Tj13 گرچه با گروه AG₂₋₂ واکنش آناستوموزی می دهد ولی با گروه های AG₃ و AG₅ نیز واکنش نشان می دهد. لذا این جدایه را باید جزو گروهی از ریزوکتونیاها دانست که با جدایه های گروه های مختلف ریزوکتونیا واکنش آناستوموزی می دهد و اصطلاحاً RAPD-PCR نامیده می شوند. قرار گرفتن Tj13 در گروه AGBI پس از انجام واکنش بیانگرایین است که نشانگرهای مولکولی RAPD، ابزار دقیق تر و مناسب تر از نشانگرهای مورفولوژیکی برای بررسی تنوع ژنتیکی قارچ *R. solani* هستند. جدایه های Th7 ، Fa9 ، Ma12 و Ch2 که در بررسی آناستوموزی همگی متعلق به گروه AG₂₋₂ تشخیص داده شده و از مشهد و مناطق اطراف با شرایط اقلیمی مشابه جمع آوری شده بودند (جدول ۱)، در بررسی مولکولی نیز در یک گروه جای گرفتند. بیماریزایی این جدایه ها در بررسی های گلخانه ای نیز مشابه بوده است (با درجه خسارت ۴). جدایه های گروه AG₄ به سه گروه فرعی تقسیم شدند. گروهی که شامل جدایه های Ma4 ، Fa1 و Th2 بودند، از مناطقی با شرایط اقلیمی مشابه جمع آوری شده که فاصله زیادی نیز از هم نداشتند. در آزمایشات مربوط به بیماریزایی در گلخانه جدایه Ma4 از این گروه نسبت به دو جدایه دیگر Fa1 و Th2 بیماریزایی کمتری نشان داد. بنابراین دو جدایه Fa1 و Th2 قرابت بیشتری در آنالیز RAPD با یکدیگر نشان می دهند. جدایه Ch10 که در یک خوشه فرعی تک عضوی قرار گرفت در آزمایشات بیماریزایی در هیچ یک از دو تکرار، بیماریزایی نشان نداد. شاید به همین علت ارتباط ژنتیکی کمتری با جدایه های بیماریزایی مورد بررسی داشته و در یک خوشه جداگانه قرار گرفته است. جدایه Tj6 از گروه AG₄ در یک خوشه فرعی مستقل قرار گرفت. این جدایه از منطقه تربت جام جمع آوری شده است که نسبت به سایر مناطق که گروه های AG₄ این دندروگرام از آن شهرستان ها جمع آوری شده اند،

از اقلیم گرم و خشکتری برخوردار بوده و دورتر قرار دارد. فاصله زیاد و تفاوت اقلیمی می‌تواند دلیلی بر جداشدن این جدایه از سایر جدایه‌های AG₄ باشد.

به منظور بررسی دقیق‌تر ارتباط شرایط اقلیمی محل پراکنش جدایه‌ها با چندشکلی DNA آنها، جدایه‌های جمع‌آوری شده از دو منطقه چناران و تربت حیدریه با استفاده از پرایمر UBC199 که بالاترین چندشکلی را ایجاد کرده بود، مطالعه گردید. در این مطالعه نیز مشاهده گردید که جدایه‌های مربوط به یک گروه آناستوموزی هرچند از دو منطقه جداگانه باشند در یک گروه (خوش) جای می‌گیرند که موید نقش مهمتر گروه آناستوموزی در ایجاد تنوع می‌باشد.

سپاسگزاری

از مساعدت‌های شرکت تحقیقات چندرنده خراسان و همکاری صمیمانه سرکار خانم مهندس رعنا دستجردی در انتشار این مقاله صمیمانه تشکر می‌شود.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (215-217) متن انگلیسی مراجعه شود.

نشانی نگارنده‌گان: حسن مومنی، دکتر ماهرخ فلاحتی‌رستگار و دکتر بهروز جعفرپور، گروه گیاه‌پژوهشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، دکتر جواد مظفری، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج